

Ἡ δὲ ἄλλη ἢ πρὸς τοὺς προεστῶτας καὶ Τζορμπατζίδες τοῦ Σκουλαρίου ἀπευθυνομένη ἀναφέρει τὴν ἰδρύσιν ἐκεῖ Ἑλληνικοῦ Σχολείου κατὰ τὸ 1827 ἔτος.

Ἡ τρίτη ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Σηλυβρίας Διονύσιον, ἐν ἣ ἀναφέρεται, ὅτι τῷ 1828 ἰδρύθη ἐν τῷ χωρίῳ Φανάριον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, τοῦ ὁποίου διδάσκαλος ἐπῆρξεν ὁ παπᾶ Κοσμᾶς.

Τέλος ἡ τελευταία ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Τζορμπατζὴν Στογιάννον καὶ μανθάνομεν ἐξ αὐτῆς, ὅτι οὗτος τῷ 1828 ἐξήτησε παρὰ τοῦ Ἡρακλεία, Ἰγνατίου, δ διδάσκαλον διὰ τὴν Σχολὴν τῆς Φιλιππουπόλεως. Ἀναφέρει δὲ ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀξιόλογος διδάσκαλος καὶ σχολάρχης αὐτῆς ἦτο ὁ μακαρίτης Ἰωάννης ὁ Λεοντόπουλος.

Ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1222 - 1228 ἐγγράφων τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης μανθάνομεν, ὅτι τότε προσεκλήθη εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Φιλιππουπόλεως ὁ Ἰωάννης Σιλιμίνσκις διδάξας ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ 1831 ἔτους¹⁾.

φ. 71α. Τῷ Γάρον καὶ Χώρας

Ἐπιλήξαντες αὐτῷ πρῶτον διὰ τὴν ἐπὶ τοσούτον ἀφασίαν του, καὶ ἐφεξῆς τῷ εἰδοποιήσαμεν ὅτι διὰ τοῦ διδ. Ἀλεξανδρῆ, τῷ ἐξαποστέλλομεν 150 Γραμματικάς, τὰς ὁποίας καὶ θέλει διανεῖμει ἀνά καὶ 1/2 εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν 2 σχολῶν, τῆς τε Χώρας καὶ Αἰδημίου καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν συναχθέντα, ἃς τὰ ἀποστείλῃ τῷ εἰρημένῳ Ἀλεξανδρῇ, ὅστις θέλει τὰ ἐξαποστείλῃ πρὸς ἡμᾶς.

Τῇ θῇ Ἰουνίου.

φ. 41α. Τοῖς Προεστῶσι καὶ Τζορμπατζίδες Σκουλαρίου.

Τοῖς ἐγράψαμεν ἐπευχόμενοι αὐτοῖς διὰ τὴν σύστασιν Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ὅπου γεωστὶ συνέστησαν εἰς τὴν χώραν των καὶ ὅτι ἂν, κακεντρεχῆς τις, ἐβλήσῃ νὰ ταράξῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, καὶ ἀνατρέψῃ τὰ καλῶς καὶ θεαρεστῶς συστηθέντα, νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσι, διὰ νὰ τὸν διορθώσωμεν καὶ ὅτι νὰ μᾶς γράφῃ ὁ διδάσκαλός των ἰδιαιτέρως τίς, καὶ πόθεν, καὶ ποῦ διέτριψε κ. τ. λ.

Δεκεμβρίου στ'

φ. 49α Τῷ Σηλυβρίας

» Ὅτι νὰ λάβῃ παρὰ τῶν Τζορμπατζίδων τοῦ Φαναρίου χωρίου τῆς ἐπαρχίας του τὰ ἐξήκοντα γρόσια τὸ ἐνοίκιον τοῦ μετοχίου τοῦ μοναστηρίου τοῦ Γρηγορίου, ὅπερ ἀπεκατέστησαν κοινὸν σχολεῖον, καὶ συνεφωνή-

Κομ. Ηγε-κ-ε
Γρηγόριος
Πατριάρχης Βουλγαρίας
Κομ. 145
ἐπὶ τῇ ἐκδόσει
"Βουλγαρία" ἔκδοσις
v. 2. 1937 σ. 157-2

1) Τοῦ Αὐτοῦ, Αὐτόθι σελ. 80.

σαν μετὰ τοῦ πάτερ Κοσμᾶ, νὰ δίδωσιν ἀνὰ γρόσια ἐξήκοντα κατ' ἔτος·
καὶ λαβὼν νὰ μᾶς ἐμβάσῃ διὰ νὰ τὰ δώσωμεν τῷ εἰρημένῳ Κοσμᾶ· κ.τ.λ.

Τῇ 19 Ἰανουαρίου 1828.

φ. 53α

Τῷ Τζο[ρ]πατζῇ Στογιάννῳ

*Ὅτι ἐλάβομεν τὸ γράμμα του κ.τ.λ. καὶ ὅτι ἐλνπήθημεν διὰ τὸν θάνατον τοῦ οἰκονόμου καὶ.....καὶ ὅτι περὶ διδασκάλου τῷ ἀπεκρίθημεν ὅτι ὁ μόνος ἄξιος διὰ νὰ σχολαρχήσῃ εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ... καὶ.... καὶ.... ἦτον ὁ μακαρίτης Ἰωάννης, ὅστις περὶ τὰ μέσα τοῦ παύσαντος μηνός, ἔδωκε τὸ κοινὸν χρῆμα, καὶ ὅτι διδίσκαλοι τόγε νῦν ἔχον, καλῶς συμωρομένοι, καὶ μὲ ἄλλα προτερήματα κεκοσμημένοι, δὲν ἐνδρίσκονται ἤδη, ὡς διασπαρέντες τῇ δε κακεῖσθε· πλὴν λαμβάνομεν πρόνοιαν διὰ νὰ εἴρωμεν τοιοῦτον, ὅσον θέλει, καὶ ὅταν ἐπιτύχωμεν, θέλομεν τὸν ἐξαποστείλῃ· τὸν εἰδοποιήσαμεν προσέτι, ὅτι διορίζεται καὶ ἡ εὐγενεία του Ἐπίτροπος εἰς τὸ μοναστήριον Πασκόβον, ὡς πληροφορεῖται ἐκθετικώτερον καὶ ἐκ τῶν περὶ τούτου ἐκδοθέντων πατριαρχικῶν ἐπιστολῶν, καὶ ὡς κάτωθι· κ. τ. λ.

Φεβρουαρίου βᾶ

*Ἐγράφον ἐν Βησσάνῃ μηνὶ Ἀπριλίῳ 1935.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΙΩ. ΣΑΒΡΑΜΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ